

[Jes Lunde]

måske simpelt hen har håbet på, at det så bare efterhånden blev accepteret som en kutyme, at det kunne man også kaste sig over. Der synes jeg, det er fornuftigt, at vi nu får en debat, hvor vi kan diskutere, hvordan den politiske indstilling herinde er til den slags.

Jeg vil give min tilslutning til industriministerens hovedlinje, at vi skal fastholde de rammer, der i øjeblikket gælder. Der kunne tales for en opblødning, således at vi fik nogle finansielle supermarkeder, hvor det kunne være nemmere for forbrugerne at købe alle typer service i én enkelt butik, men vi frygter i hvert fald i SF, at det vil betyde, at kvaliteten i ydelserne vil falde drastisk, at vi vil få endnu flere finanspaladser i vore bymidter, og at det vil blive endnu sværere for de offentlige myndigheder at overskue, hvad det er, der egentlig foregår, og det har jo tilsyneladende været svært nok, som det er nu, bl.a. for Banktilsynet.

Hvis der skulle ske nogen glidning på dette område, så burde det for os at se være en glidning i retning af øget offentlig indflydelse på den finansielle sektor, endende med en nationalisering af hele branchen som slutmålet.

Det er vores principielle opfattelse, at den finansielle sektor træffer alt for mange centrale beslutninger i vores økonomi til at være på private hænder. Nogle af de største kapitalkoncentrationer i samfundet findes jo i denne branche, og branchen har derfor et voldsomt potentiale til f.eks. at spekulere imod en socialistisk eller bare en halv-rød regering. Der kan være tale om beslutninger, der kan føre til investeringsboykot i næsten hele den private producerende sektor. Der kan være tale om at modarbejde en forbrugsbegrænsende politik, eller der kan være tale om at spekulere imod kronen og dermed bidrage til en valutakrise.

Vi mener derfor, at der bør arbejdes målbevidst på at bringe sektoren under større kontrol. Det kunne f.eks. til en begyndelse være ved at indsætte et flertal af offentlige repræsentanter i bestyrelserne, som vi også har stillet forslag om. Men vi må fastholde det principielle endemål: vi ønsker hele branchen nationaliseret.

SF er derfor også positive over for alle de regeringsudspil i redegørelsen, der kan medvirke til en øget styring, f.eks. regler om gennemsigtighed i koncernrelationer, styrkelse af revisionens muligheder og pligter, skærpelse af regn-

skabskravene med bl.a. halvårsregnskaber for pengeinstitutterne og en styrkelse af tilsynet. Men de foreslåede opstramninger er ikke nok til at stille os tilfredse, jf. også de forslag, vi selv er kommet med på nogle af områderne.

De forslag i redegørelsen, der i stedet er en imødekommelse af de finansielle virksomheders krav, er vi derimod umiddelbart skeptiske over for, og vi vil studere dem nøjere, når de enkelte forslag kommer frem. Vi ser f.eks. ikke nogen stor grund til at øge bankers og forsikringsselskabers muligheder for at investere i aktier. Hvis det er sådan, at de virksomheder har for mange penge til, at de kan få dem placeret i øjeblikket, så vil vi foreslå, at de placerer dem rentefrit i Nationalbanken for på den måde at være med til at finansiere den indenlandske statsgæld. Det var en mere fornuftig anvendelse af pengene.

Tilsvarende vil vi se meget nøje på forslaget om at give sparekasserne mulighed for at lave sig selv om til aktieselskaber. På grund af den måde, markedet fungerer på, kan der være en vis logik i, at Sparekasseforeningen ønsker denne mulighed, men vi ønsker at undersøge andre veje til at sikre sparekassernes fortsatte eksistens.

Endelig hilser vi den organisatoriske nyskabelse i Industriministeriet velkommen, hvor man har etableret et fælles finanstillsyn for branchen i stedet for Forsikringstilsynet og Tilsynet med Banker og Sparekasser. Det mindsker mulighederne for, at branchen kan sno sig gennem tilsynsarbitrage, så den kommer uden for myndighedernes kig.

Men vi må fastholde, at et øget offentligt indseende med branchen også kræver nogle ressourcer, og vi kan først tage industriministerens erklærede målsætning på dette område alvorligt, når der ligger et aktstykke i Finansudvalget om en betragtelig udvidelse af mandskabet i Tilsynet. Det seneste krak i C & G Banken har jo vist endnu en gang, at det tilsyn, vi har på området, er helt utilstrækkeligt, og vi undrer os over, at regeringen ikke snart kommer med et initiativ til at forbedre forholdene på dette område.

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne takke industriministeren for redegørelsen. Den er beskrivende, både hvad angår udvalgets betænkning, men også regeringens vurderinger og initiativer.